

Anul 63

Seria II-a

Nr. 673

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Miercuri

16 noiembrie 1960

8 pagini

15 bani

ÎN PRAGUL NOULUI AN DE ÎNVĂȚĂMÎNT AGROZOOOTEHNIC

Ing. PETRE MARTIN

Director al Direcției de Propagandă
și presă din Ministerul Agriculturii

Creșterea producției agricole la nivelul sarcinilor actuale, este strins legată de ridicarea nivelului tehnic și profesional al tuturor celor ce lucrează în agricultură. Un mijloc important pentru atingerea acestui scop este învățămîntul agrozootehnic de masă la locul de muncă. Practica a dovedit că în acele unități agricole unde cursanții și-au însușit temeinic cunoștințele și au aplicat în procesul de producție cele învățate, s-au obținut rezultate bune în sporirea producției agricole vegetale și animale.

Astfel, în cercurile agrozootehnice din regiunea Iași s-a dat o atenție deosebită lecțiilor despre importanța folosirii îngrășămintelor naturale. Lucrul acesta a fost necesar deoarece în anii anteriori acțiunea de transportare și aplicare a îngrășămintelor a întâmpinat greutăți. Ca rezultate, în multe gospodării agricole colective și întovărășiri agricole din raionul Vaslui, cum sînt de pildă cele din comunele Zăpodeni, Delești, Roșiești, Cotești, Chircești și altele, a fost strins tot gunoiul de grajd, și s-au făcut platforme model. De asemenea în raionul Brlad au fost construite un număr de 116 platforme de gunoi. Mulți cursanți la cercurile agrozootehnice au făcut totodată lucrări bune la pregătirea și îngrijirea răsadnițelor pentru legume, plantări de pomi etc.

Pentru a spori și mai mult eficacitatea învățămîntului agrozootehnic în procesul de producție, este necesar ca pe viitor să se acorde o și mai mare atenție organizării și desfășurării acestei forme de învățămînt atît din partea acelor care răspund de bunul lui mers cît și din partea cursanților.

În gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și căminele culturale, cercurile de învățămînt vor avea caracter agrotehnic, zootehnic sau agrozootehnic în funcție de specificul de producție și condițiile economice ale unităților sau comunei respective.

De asemenea, în cadrul căminelor culturale se vor mai organiza pentru femei cercuri pentru creșterea păsărilor, a viermilor de mătase și pentru cultura legumelor.

Pentru ca învățămîntul agrozootehnic să aibă un caracter cît mai larg, este necesar ca în cadrul cercurilor să fie înscris un număr cît mai mare de cursanți. Cursanții atrași la frecvența cercurilor să fie în primul rînd acei ce îndeplinesc sarcini importante și permanente în procesul de producție (brigadieri, șefi de echipă, îngrijitori de animale etc.) și acei care nu au mai frecventat în anii anteriori vreun cerc de învățămînt. Aceștia trebuie să li se facă cunoscut că însușirea cunoștințelor ce se predau la cercuri se va răsfrînge în mod pozitiv în activitatea lor spre folosul gospodăriei și al fiecărui cursant în parte.

Pentru buna desfășurare a învățămîntului în acest an, s-au creat prin grija Ministerului Agriculturii toate condițiile necesare. Au fost întocmite astfel un număr de 47 lecții care cuprind principalele probleme ale dezvoltării producției agricole vegetale și animale în lumina Directivelor celui de al III-lea Congres al P.M.R. Pentru mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri s-a tipărit un manual care cuprinde un număr de 27 de lecții, iar pentru cadrele de conducere din gospodăriile agricole colective un manual cu problemele de planificare, organizare și retribuție a muncii. De asemenea, pentru a ușura înțelegerea lecțiilor au fost asigurate numeroase planșe, pliante, fotografii, mulaje de diferite produse, diafilme și filme agricole, mostre de plante și produse etc.

De mare importanță pentru desfășurarea învățămîntului și îndeosebi pentru rezultatele ce le va da sînt problemele ce se predau și se discută în cadrul cercurilor. Aceste probleme trebuie stabilite înainte de începerea anului de învățămînt, în care scop este necesar să se în-

JURCA VICTOR

„În cooperativa satească”

tocmească planul de învățămînt al cercului. Întocmirea planurilor de învățămînt se va face după o analiză amănunțită, făcută de lectorul cercului, conducerea unității agricole și căminul cultural, a problemelor specifice unității agricole sau comunei respective. Astfel, de pildă, din planul de învățămînt al unui cerc dintr-o comună cu profil cerealier și zootehnic nu trebuie să lipsească lecții despre cultura grîului, a porumbului boabe și pentru siloz, despre sol și lucrările lui, despre folosirea îngrășămintelor organice și chimice, despre creșterea animalelor tinere, a bovinelor și în special a vacilor de lapte, a oilor și porcilor, dezvoltarea bazei furajere etc. În planurile de învățămînt n-au ce căuta lecțiile cu caracter general și teoretic. Asemenea lecții, nefiind legate de problemele locale, nici nu sînt urmărite cu suficientă atenție de către cursanți.

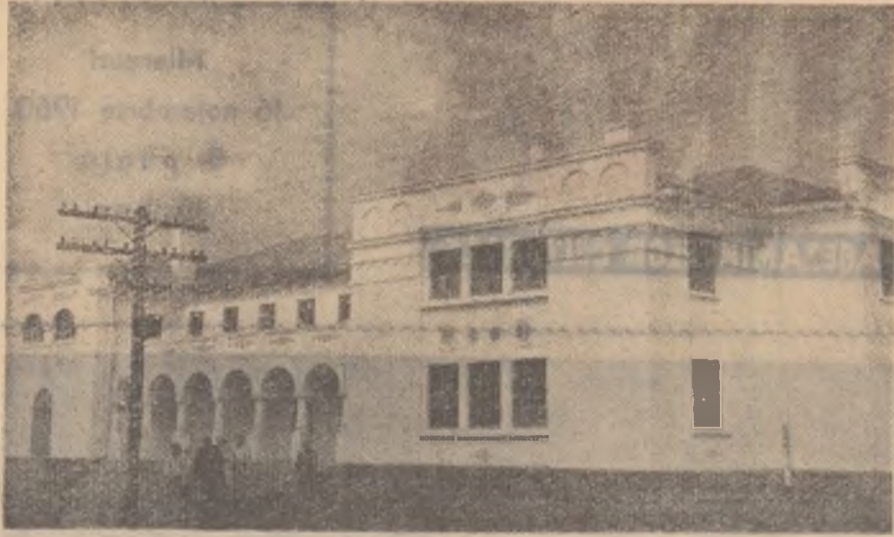
La căminele culturale, pe lângă cercurile de învățămînt se mai organizează și cicluri de 10—12 conferințe pentru țărani muncitori care nu au putut fi cuprinși în cercuri. Predarea conferințelor se va face după același principiu după care se face și predarea lecțiilor, adică pe baza unui plan tematic care să cuprindă problemele concrete și care interesează în cel mai înalt grad pe țărani muncitori din comuna respectivă.

O dată lecțiile sau conferințele strîbilite, succesul predării și însușirii lor de către cursanți depinde în mare măsură de felul cum lectorii știu să le predea. De aceea, lectorul are în această privință un rol de mare răspundere. El trebuie să se documenteze și să cunoască te-

meinic condițiile specifice ale unității sau comunei unde funcționează cercul. De asemenea, trebuie să cunoască realizările fruntașilor, să popularizeze metodele încinate de muncă ale acestora. La expunerea temelor, lectorii trebuie să țină seama de puterea de înțelegere a cursanților și să explice în așa fel problemele încît aceștia să-și însușească cît mai bine cunoștințele predate. În sprijinul înțelegerii temelor, lectorii trebuie să folosească materialul didactic pe care-l au la dispoziție. De asemenea, lecțiile trebuie însoțite în majoritatea cazurilor de vizionări de filme și diafilme și de aplicații și demonstrații practice la casele laborator din g.a.c., la cabinetele tehnice din S.M.T. și G.A.S., în cîmp, la ateliere, în fermele zootehnice, la platformele de gunoi, răsadnițe, remize de mașini etc. Cu sprijinul conducerii unității agricole sau a căminului cultural, lectorul poate organiza vizite la unitățile agricole fruntașe și la stațiunile experimentale fruntașe.

Succesele tot mai însemnate dobîndite în producție de colectivități, întovărășiți ca și de țărani muncitori cu gospodărie individuală dovedesc că nivelul lor de cunoștințe profesionale s-a ridicat permanent, că a crescut tot mai mult dorința lor de a-și însuși tehnica nouă, metodele noi, care aplicate pe scară tot mai largă să ducă la dezvoltarea agriculturii socialiste.

Învățămîntul agrozootehnic de masă a adus și aduce în această privință cea mai mare contribuție.

Casa raională de cultură din Sirel, regiunea Suceava

Probleme de actualitate ale muncii culturale de masă în regiunea Baia Mare

Cine poposește pe meleagurile Băii Mari — o regiune bogată, frumoasă, pitorească, — este uimit de prefacerile înnoitoare petrecute și în orașele și satele din acest colț de țară. Construcții noi industriale, edificii culturale — școli și cămine culturale, cinematografe și biblioteci — toate vădesc grija pe care partidul și guvernul nostru o acordă ridicării nivelului de trai, material și cultural al oamenilor muncii. O statistică recentă amintește, că în regiune, în prima jumătate a acestui an au existat în biblioteci circa 500.000 de cărți puse la dispoziția maselor largi. (În trecut nu funcționa nici măcar o singură bibliotecă în comunele sau satele regiunii).

Căminele culturale și casele raionale de cultură manifestă o deosebită preocupare pentru activitatea artistică. Cele peste 280 formații corale, 372 echipe de dans, 130 brigăzi artistice de agitație, 420 echipe de teatru cite există azi în satele regiunii, asigură o viață artistică tot mai bogată, promovând un repertoriu din ce în ce mai legat de preocupările oamenilor, de sarcinile politice și economice locale, de procesul transformării socialiste a satului. Cursul organizat nu de mult la Baia Sprie cu peste 300 de dirijori, instructori de teatru, de dans, brigăzi artistice de agitație și păpușari amatori, a contribuit la ridicarea și promovarea unor noi cadre de activiști culturali, care în satele lor să contribuie din plin la dezvoltarea mișcării artistice de amatori. Prin grija Casei regionale a creației populare au plecat la sate în repetate rânduri, actori ai Teatrului de Stat din Baia Mare, pentru a sprijini instruirea echipelor.

În munca cultural-educativă de masă au apărut în regiunea Baia Mare inițiative prețioase. Nu putem trece cu vederea, de pildă, că la Sighet s-a experimentat pentru prima oară cu succes brigada științifică. Din păcate, tocmai aici în regiunea de unde a pornit inițiativa, brigăzile științifice în afară de cea din Sighet, nu desfășoară o activitate permanentă. Cele din Vișeu sau din Cehul Silvaniei, de exemplu, nu au mai poposit de multă vreme prin sate.

Dar inițiative — desigur de mai mici proporții — au apărut și în unele sate din regiune. La Copalnic-Mănăstur, raionul Tîrgu Lăpuș, profesori ca Petru Ionuț sau tehnicieni ca Ion Talpaș, folosesc cu pricepere în expunerile lor diafilmele, pentru proiectarea cărora ei au adaptat la aparatele de proiecție curentul transmis de dinamurile bicicletelor. Se asigură astfel, în orice condiții, în satele unde lipsește lumina electrică, proiecții corespunzătoare, mult îndrăgite de țărani muncitori.

Prin satele raionului Vișeu, la cercurile de citit, activiștii culturali transportă aparate de radio, organizând audiții colective și discuții despre emisiunile cele mai importante. Nu întimplător cercurile de citit cunosc o afluență mai mare decât în trecut.

Formațiile artistice din raionul Satu Mare se pregătesc intens în aceste zile pentru a participa la întrecerea inițiată pe plan local, în cinstea zilei de 30 Decembrie. Meritorie este și inițiativa căminelor culturale din comunele învecinate Remeți și Sărătău din raionul Sighet, de a organiza un cor mare — în care să participe români, maghiari și ucraineni laolaltă — repetițiile avînd loc, prin rotație, în fiecare comună în parte. Corul își propune să pregătească cîntece populare românești și ale naționalităților respective prezentînd spectacole și în satele din împrejurimi.

Întîlnești însă pe meleagurile băimărene și locuri unde activitatea culturală e încă nesatisfăcătoare. La Văleni în raionul Tîrgu Lăpuș, căminul cultural numai a cămin nu seamănă. Bănci

nu există, iar soba, din lipsă de lemne nu are nici o perspectivă de a fi încălzită. Neglijența e la ea acasă. Cît despre activitate, tovarășul Ion Nichita, directorul căminului, nu prea are multe de spus. Sînt aici însă unele „inițiative” originale. Conferințele se organizează cu prilejul... nunțurilor. Se căsătorește cineva, gata și conferința. S-a căsătorit, de pildă, Ion Nichita (nu directorul căminului cultural!), cu Maria Roman. După nuntă și masă copioasă, hai cu nuntașii la cămin. Și acolo, ține-te dans. Dar dansul s-a oprit la un moment dat. Cîneva a ținut a conferință în fața nuntașilor, veseli desigur, apoi dansul a continuat.

Desigur că acest procedeu este complex greșit și chiar dăunător bunului mers al activității culturale.

În alte părți, ca la Asuajul de Sus sau Groși de sub Munte, de pildă, activiștii culturali s-au apucat să scoțosească prin rafturile prăfuite ale căminelor culturale și să descopere piese de teatru vechi. Astfel, au apărut pe scenele acestor cămine culturale piesele „Incurcăturile lui Vasile”, „Farmecele babei”, „Hîrbul cu leacuri” etc. În schimb, la cămin se aflau nenumărate alte piese — dintre cele peste 130 editate în ultimii ani de Casa Centrală a creației populare și trimise la sate — și care sînt legate de frămîntările și preocupările oamenilor din comunele respective, dar nimeni nu s-a gîndit să le pună în scenă. Țăranii muncitori de altfel, au preferat să stea acasă decît să asiste la piese proaste.

În general, la căminele culturale din regiunea Baia Mare predomină activitatea artistică. La Ulmeni, Ariniș sau Bogdand, de pildă, activitatea culturală de masă, complexă, plină de conținut a fost abandonată, activiștii culturali mulțumindu-se cu prezentarea, din cînd în cînd, a unui program artistic sau a unei conferințe, la întîmplare.

Recenta consfătuire regională a activiștilor culturali pentru îmbunătățirea muncii culturale și organizarea acesteia în perioada de iarnă, ca și consfătuirile de la raioane sau de la comune — unde se aleg acum consiliile de conducere ale căminelor culturale și se dezbate cu obștea satului prevederile regulamentului de organizare și funcționare a instituțiilor culturale — trebuie să constituie pentru fiecare activist cultural, pentru fiecare intelectual un stimul în munca viitoare.

ȘERBAN RĂDULESCU

GH. TEODORESCU: DIN EXPERIENȚA UNOR SFATURI S.M.T.

Scrisă pe înțelesul tuturor, lucrarea popularizează metodele de muncă și rezultatele obținute de unele sfaturi S.M.T. cu mai multă experiență. Autorul se ocupă de problemele relațiilor dintre G.A.C. și S.M.T., insistînd asupra sprijinului tehnico-organizatoric acordat de mecanizatori unităților agricole cooperatiste, dezvoltării continue a proprietății obștești și întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor.

PROF. GH. BAI: FOLOSIREA PORUMBULUI ÎN HRANA ANIMALELOR.

Prin producțiile ridicate care se obțin și prin calitățile lui nutritive, porumbul reprezintă unul din principalele furaje întrebunțate în hrana animalelor.

După ce descrie diferite forme (verde, boabe, murat,) în care se folosește

Formația de teatru din Comana

Nu există nici o îndoială. Cei din Comana (regiunea București) sînt îndrăgostiți de teatru. Își dai ușor seama de acest lucru. Din plăcerea cu care vorbesc — oglindită luminos în ochii și în chipul lor — despre munca echipelor de teatru, din prezența masivă a oamenilor ca spectatori ai reprezentanților date la căminul cultural, din existența unui larg colectiv de teatru al căminului, ce numără nu mai puțin de 50 de membri. Adăugînd și faptul că echipa căminului cultural, care s-a născut în „focul” celui de al doilea Festival biennial de teatru „I. L. Caragiale” a promovat în cadrul concursului pînă la faza regională, obținînd locul întâi la faza intercomunală și la cea raională, vom avea o imagine despre rezultatele unei munci înimoase și perseverente dusă într-un timp relativ scurt (7—8 luni) de către colectivul teatral al comunei.

— Cum am ajuns aici? La noi începutul a fost mai greu — ne măturisea profesora Sofia Janescu, instructora de teatru. — Oamenii se intimidau numai la gîndul urcării lor pe scenă, darămite să joace teatru în fața publicului. Dumitru Dragnea, azi unul din cei mai valoroși actori din echipa căminului cultural, spunea la început: „Nu pot să joc teatru, mă rușinez de oameni”. Și ea ei erau mulți. Început cu încredință, însă, timiditatea a dispărut, fiind înlocuită de o siguranță și natură în joc care se întăreau pe zi ce trece.

Hotărîtoare în această direcție a fost continuitatea muncii de pregătire a echipelor de teatru, organizată și îndrumată cu competență de către instructora artistică și directorul căminului cultural, Tudor Bălan. Numai din ianuarie și pînă în prezent echipa a pregătit și prezentat un număr de patru piese: „O să fie nuntă mare”, „În ajunul zorilor”, „Cei care rămîn singuri” și „Răfuiala”.

„Răfuiala”, piesă într-un act a Luciei Demetrius, a fost piesa succesului echipei de teatru a căminului cultural în cadrul concursului biennial „I. L. Caragiale”. Munca de pregătire în vederea prezentării ei a început în luna ianuarie. O dată distribuite rolurile, s-au stabilit repetițiile care trebuiau să aibă loc de trei ori pe săptămîna. Respectarea cu strictețe a acestei pro-

gramări a făcut posibilă prezentarea echipei în faza intercomunală a concursului cu un bagaj de 24 de repetiții. Adăugînd și munca individuală care s-a dus cu fiecare actor în parte în vederea identificării lui cu personajul reprezentat, vom avea cheia succesului: seriozitatea cu care s-a lucrat și îndelunga pregătire.

Adeseori, lumina „Petromaxurilor” întîrzie îndelung în sala căminului cultural, unde repetițiile se prelungeau pînă noaptea tîrziu. De unde la început artiștii amatori grăbeau către casă după o repetiție sumară, cu timpul ei au fost antrenați în muncă, vîdînd multă pasiune în realizarea unei interpretări cit mai izbutite.

În cadrul pregătirii s-a pus un accent deosebit pe realizarea unei sincronizări a mișcării scenice și a subtextului cu replicile date de personaje. Subtextul, starea interioară a personajului, a fost analizat amănunțit, clarificîndu-i-se actorului gîndurile și simțămintele personajului interpretat atunci cînd dă o anume replică.

Pentru unii actori dicțiunea a constituit o problemă de a cărei rezolvare depindea integrarea lor în rol. Cu răbdare și perseverență în cadrul unor repetiții suplimentare, individuale, ei au ajuns să aibă o dicțiune corespunzătoare. Observațiile critice ale comisiilor de concurs au fost și ele analizate, urmîndu-se, în repetițiile care au continuat cu și mai mare intensitate în intervalele de timp dintre fazele concursului, îndrumările primite în vederea corectării lipsurilor spectacolului.

Faptul că s-a ajuns la o realizare de un bun nivel artistic, apreciat ca atare în fazele concursului, a însemnat încununarea unui dublu succes: pe de o parte stimularea formației teatrale, iar pe de altă parte atragerea definitivă a țăranilor din Comana la frumusețea și lumina teatrului.

În încheiere, cuvîntul directorului căminului cultural Tudor Bălan, conducătorul echipei teatrale:

— Ca orice realizare, succesul nostru de debut ne angajează. Nu vom uita acest lucru și vom munci cu și mai mult avînt pentru ridicarea neconținută a măiestriei noastre artistice.

MARIUS POPESCU

Orale a LUMINII

La căminul cultural din Dunărea, oamenii s-au adunat de curînd pentru prima dată, sub lumina blîndă, dulce a becurilor electrice. Despre binefacerile electricității au vorbit mai mulți: și Constantin Crețan — vicepreședintele sfatului raional Medgidia și Stan Zamfir — președintele sfatului comunal și bătrînul colectivist Tănase Constantin. Apoi oamenii au ieșit din cămin pentru a asista la o înmormîntare... veselă. Într-o groapă săpată de cu ziuă a fost întîns pe niște paie stîlpul cu felinar care pînă mai deunăzi lumi-

na în fața cooperativei. Orchestra cînta a jale în timp ce sătenii umpleau groapa cu pămînt. Și după ce groapa a fost bătătorită, să te ții veselie. Hore, sirbe, cîntece și pahare pline cu vin rubiniu. N-a fost îngropat un simplu stîlp, ci un atribut al trecutului.

Scurt bilanț: sate raionificate — 17, sate cîneficatice — 32, sate electrice — 52, adică toate satele din raion. Zi-lele trecute, raionul Medgidia, unde pînă în 1944 doar în două sate exista lumină electrică, a devenit primul raion pe țară complet electricat cu ajutorul statu-

lui și prin contribuția voluntară a colectivisti-lor.

Dacă treceai odinioară cu avionul, noaptea, peste întinderea Cara Su, aveai impresia că te afli în plin cîmp. Bezna nu-ți indica prezența satelor. Nu degeaba îi spunea Cara Su, adică Valea Neagră. Străbătînd astăzi aceleași meleaguri întîlnești puzderie de lumini, o superbă constelație pămînteană făurită de hărnicia omului.

Cara Su — Valea Neagră, a devenit o vale a Luminii

A. C.

cestora. Astfel sînt expuse formele în care se hrănesc și se îngrijesc păsările ouătoare, ca și organizarea producției de pui de o zi prin incubatie artificială.

I. ALEXANDRU și COLECTIVUL:

CUM S-AU OBTINUT 60 KG. MIERE PE FAMILIA DE ALBINE.

O interesantă broșură care popularizează metodele folosite de Stațiunea experimentală de cercetări pentru sericicultură și apicultură — Rușetu, pentru realizarea unei producții ridicate de miere.

SFATURI VITICOLE

Broșura cuprinde descrierea lucrărilor ce se efectuează în mod curent într-o vie, precum și îndrumările necesare pentru producerea și păstrarea vinului.

porumbul în acest scop, autorul insistă mai ales asupra metodelor practice de preparare și însilozare. De asemenea sînt prezentate sub forma unor tabele, pe înțelesul tuturor, cantitățile de porumb ce trebuie să intre în rația diferitelor specii de animale.

I. CRIGORE și S. STOICESCU: ORGANIZAREA PRODUCȚIEI DE OUA ȘI PUI DE O ZI ÎN G.A.C. ȘI G.A.S.

Lucrarea cuprinde cunoștințe de bază pentru organizarea producției în fermele avicole în scopul creșterii numărului de păsări și ridicării productivității a-

Asigurările facultative sprijin de seamă pentru țărănimea muncitoare

Statul nostru democrat-popular a acordat și acordă un sprijin larg și susținut unităților cooperatiste din agricultură, ajutând totodată și pe țărani muncitori cu gospodării individuale să dobândească producții agricole vegetale și animale mai mari.

De asemenea, se iau măsuri folositoare menite să prevină pagubele ce se pot produce datorită unor calamități ale naturii, accidentelor, pieririi animalelor etc. Cu toate acestea, pagubele nu pot fi cu totul evitate. Astfel, în orice gospodărie agricolă se pot produce pierderi la animale, prin pieirea lor de pe urma unei boli sau a unei molime, ori din cauza unui accident. La culturile agricole sau rodul viilor, de asemenea, se pot produce pagube prin distrugerea sau vătămarea acestora de grindină, ploaie torențială sau alte calamități ale naturii, iar la bunurile gospodărești, prin distrugerea lor în întregime sau în parte din cauza focului, inundației etc.

Pentru ca gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole sau cetățenii să poată obține — în cazurile de daune — despăgubiri mai mari, adică sume mai apropiate de valoarea reală a bunurilor dăunate, pot încheia la A.D.A.S. asigurări facultative care completează asigurările prin efectul legii.

Foloasele însemnate pe care le obțin cei care încheie asigurări facultative au putut fi cunoscute cu ocazia plății către asigurați a despăgubirilor convenite pentru pagubele suferite. De exemplu, în anul 1960, gospodăria agricolă colectivă „Viața Nouă” din comuna Pășești, raionul Focșani, a primit drept despăgubiri pentru pagubele avute la rodul viilor, suma de 1.009.217 lei, din care 834.206 lei pentru asigurarea facultativă; gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic” din comuna Avrig, raionul Sibiu, regiunea Stalin, a primit drept despăgubiri pentru unele oi și vaci pierite, suma de 13.800 lei, din care pentru asigurarea facultativă suma de 5.500 lei.

Și în cazul cetățenilor, despăgubirile plătite de Administrația Asigurărilor de Stat au ajutat asiguraților la acoperirea pagubelor suferite. Astfel Constantin Morar din comuna Jina, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, asigurându-și facultativ animalele, a primit în anul 1960 pentru paguba suferită prin pieirea unei vaci de rasă comună, în afară de suma convenită din asigurarea prin efectul legii, o despăgubire de 1.000 lei.

Asemenea exemple se pot da din toate regiunile.

Pentru ca de foloasele asigurărilor facultative să beneficieze cât mai multe unități agricole cooperatiste și cât mai mulți cetățeni, Administrația Asigurărilor de Stat a luat o serie de măsuri în vederea extinderii pe scară largă a acestor asigurări, acordând noi avantaje pentru asigurați și îmbunătățind condițiile de asigurare. Astfel, în anul 1960 au fost lărgite cazurile în care A.D.A.S.-ul acordă despăgubiri. De exemplu, la asigurarea facultativă a rodului viilor se acordă despăgubiri și în cazurile de pagubă provocată de ploaie torențială și de foc. Totodată, s-au mărit sumele limate până la care pot fi asigurate facultativ unele specii de animale și s-a prevăzut posibilitatea asigurării facultative și a altor bunuri decât cele ce puteau fi asigurate în anii precedenți.

Încheind asigurări facultative, unitățile agricole cooperatiste și cetățenii se pun la adăpost de pagubele pe care le provoacă pieirea unor animale sau distrugerea într-un mod sau altul a oricărui bun asigurat.

În vederea încheierii asigurărilor facultative, unitățile socialiste se pot adresa inspectorilor de asigurare sau inspectorilor A.D.A.S., iar cetățenii se pot adresa agenților de asigurare, responsabililor cu munca A.D.A.S., băncilor cooperative, inspectorilor de asigurare precum și direct inspectoratelor A.D.A.S.

ȘTEFAN FENIVEȘY

La G.A.C. Ginciova, regiunea Craiova, numărul păsărilor a crescut de la 520 capete în 1959, la 5.000 capete în anul acesta. Președintele Alexandru Dobre și ingenera zootehnică Elisabeta Popa trec zilnic pe la ferma de păsări pentru a îndruma munca îngrijitoarelor.

DE LA 42 LA 700 DE FAMILII

De la 30 octombrie a.c. comuna Popeni—Birlad este colectivizată în întregime.

Gospodăria colectivă „Gh. Doja” a tras în viața satului o altă matcă pe care la început cițiva, apoi tot mai mulți au găsit că-i mai lesne să mergi și mai cu ciștig. În fața oamenilor au stat într-una dovezi despre nedezmințita superioritate a colectivei. Anul acesta colectivității au scos de pe fiecare hectar cu 600 kg. griu și porumb și cu 4 tone sfeclă mai mult decât întovărășii. Și-n anul trecut, și-n ceilalți, lucrurile s-au petrecut la fel. Sterian Dabija înscris nu de mult, se uită în acest miez de toamnă la coșarul de porumb și remarcă că cele 3 hectare de pământ pe care le-a avut n-au izbutit să-l umple decât pe jumătate. Pe asta se întemeia de altfel mărturisirea pe care o făcea deunăzi președintele gospodăriei venit să-l viziteze: „M-am înscris în ceasul 11, da' era mai bine dacă făceam asta mai devreme”. Tatăl lui Sterian, bătrînul Vasile, mai păstrează ca tot omul bătrîn,

o umbră de indoială. O dată în vileag: „Ce s-o face fimeia cu 6 copii?”. Atunci Ion Gheorghe, președintele gospodăriei îi rostuește pe copii pe loc: „Apăi, Mărioara merge la școală, pe Frumuzache și Culai îl luam la grădinița colectivei... Aflu că îngrijirea fiecărui copil la grădiniță costă colectiva 6 lei pe zi. Sînt acum numai 66 de copii, dar pot să vie ciți vor. Gospodăria nu duce lipsă de mijloace ca să le asigure îngrijirea și educația.

În jurul președintelui s-au strîns între timp vecinii. Președintele, care abia s-a întors de o săptămînă dintr-o călătorie în U.R.S.S., nu scapă prilejul și începe să povestească ce-a văzut la un colhoz de lângă Moscova.

„Auziți dumneavoastră, să scoți de la o vacă numai la o mulsoare un șistar de lapte. 700 de vaci d-astea avea colhozul”. Și mai pomenește, ca de niște minunății, de cai care trag 16 tone și oi în greutate de 140 kg.

În Popeni sînt 31 de agita-

tori care zi de zi, plini de rîvnă, au muncit pentru colectivizarea integrală a comunei. Iancu Țurcanu, unul din stîlpzii gospodăriei, aflat aici de la început, și-a ilustrat munca de convingere cu exemple din propria lui viață. Așa că după ce-i vorbea omului, îl lua de mîna și-l ducea la el acasă să-i arate aspectele vieții sale îmbelșugate.

Inițierea colectivei a venit pentru familia Țurcanu la țanc. „Taman mă apucasem să împart pămîntul la băieți, că se măriseră. Ii venea unuia un hectar, altuia o jumătate, altuia cîteva prăjini. Chip de trăiește cu așa peticuțe. Ne-am hotărît și am intrat odată toți în colectivă”. Acum băieții au case noi, curțile, cu dantelărie frumoasă de lemn sub streșină. Cel bătrîn și-a cumpărat material și-și croiește și el o casă. „Mă mut cu baba în una nouă, c-aici mi-a devenit cam strîmt”.

Așa e. Colectiviștilor nu le mai încap viața și gîndirea în vechile tipare. Ei își creează neîncetat dimensiuni noi.

Este ceea ce spune cu alte vorbe articolul aflat la gazeta de stradă a circumscripției a 2-a: „G.A.C. unicul drum spre belșug” (din 27 octombrie 1960). La gazetele a 21 de circumscripții din comună au apărut tot timpul, și apar încă, articole sprijinind munca politică dusă de la om la om. Pe ulița mare și pe cele lateralnice au fost afișate periodice liste cu noi înscriși. Citim pe ultima afișată: „Tovarăși colectivști! Și noi am venit alături de voi!” — după care sînt înșiruite numele lui Ion Năstase și Ilie Tătaru, cu cîte 8 ha., gospodari vrednici amindoi, al văduvei Paraschiava Dabija și-a altor 47, confirmați cu o săptămînă înainte în adunarea generală. Alături, o altă listă scrisă cîteț, în care noii înscriși întreabă pe cei aflați încă în afara gospodăriei: „Ce părere au: Samoila Toader, Țurlea Neculai, Boroș Grigore și alții?”. Pesemne că în timpul acesta cei amintiți erau frămîntați tocmai de un astfel de lucru, fiindcă în scurtă vreme au fost văzuți venind cu cereri de înscriere...

Au fost întii 42 de familii și sînt acum 700. Și-n această zi festivă în clipa în care la bucătărie sfîrșiau fripturile pentru praznicul de a doua zi, la intrarea în sat colectivști vechi și cei mai proaspeți înălțau firma cu denumirea mai corectă și mai cuprinzătoare: „Popeni, comună colectivizată în întregime”

V. TUDOR

„Bărăganul să devină mare furnizor de cereale, carne și lapte”. Acesta este țelul care luminează strădania oamenilor din comuna Jegălia. Strădania colectivștilor, dar și a activștilor lor culturali. În ultima vreme mai cu seamă, conferințele au contribuit ca fiecare colectivșt să cunoască mai bine posibilitățile agriculturii locale. Indicațiile deosebit de prețioase cuprinse în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie a.c. au fost întimpinate de colectivștii cu hotărîrea de a merge pe drumul arătat de partid „pentru aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice, diferențiat după condiții specifice ale fiecărei zone”.

Activștii căminului din Jegălia au citit, de pildă, prevederile din expunere privitoare la extinderea suprafețelor irigate și la folosirea rațională a acestor suprafețe, pentru a dobîndi recolte mai mari. În anul agricol ce s-a încheiat nu puține au fost conferințele și lecțiile ținute de inginerul Constantin Petreanu și de brigadierii gospodăriei colective despre culturile irigate de porumb, sfeclă de zahăr, orez. Discutîndu-se în cadrul unor seri culturale despre însemnătatea irigațiilor, s-a arătat limpede că zona locală de producție agricolă, cu climă secetoasă, cere ca plantelor cultivate să li se asigure apă din belșug. „Nu să așteptăm ploaie, ci să aducem apă pe ogor!” Au fost explicate metodele de irigare (prin aspersiune și prin brazde), indicîndu-se concret

pentru care anume terenuri ale gospodăriei pot fi aplicate aceste metode de irigare.

În anul viitor suprafața irigată se va ridica la 860 hectare din cele vreo 3000 ale gospodăriei, adică aproape o treime din întreaga suprafață.

O noutate pentru colectivștii soi ri cultivarea griului irigat, din soiuri selecționate. Inginerul Petreanu, lectorul cercului agrozootehnic ce-și va începe cursurile în curînd, a și prevăzut în plan lecții despre irigarea griului și îngrijirea acestei culturi peste an, pînă la recoltare.

Conferințe VII, ATRĂGĂTOARE

Căminul cultural din Jegălia a devenit în ultimele două săptămîni o tribună de popularizare a soiurilor noi de griu și porumb de înaltă productivitate. La porumb se folosiseră pînă acum hibrizii simpli. În anul ce vine, pe tarlatele întinse, în bună parte irigate, se vor legăna tulpini zvelte de porumb dublu hibrid, cel mai productiv. Primele expuneri cu această temă au pornit nu de la „teorii” generale, ci de la experiența gospodăriei de stat din comuna vecină — Pietroși. O întrebare pentru tovarășii din Jegălia: pe cînd o vizită a colectivștilor — mai ales a celor ce urmează cursurile agrozootehnice — la fața locului, la Pietroși? Să nu se creadă, însă, că la

Jegălia lipsesc aplicațiile practice. Mărturie stau roadele din acest an, de pe loturile experimentale, lucrate în mare parte de cursanții cercului agrozootehnic. Producții-record: 15.300 kg porumb știuleți, 70.000 kg sfeclă de zahăr și 7.000 kg orez la hectar. Învățămintele acestei strălucite experiențe vor fi folosite în lecțiile agricole pentru a se pune în lumină în primul rînd o problemă subliniată îndeosebi de recenta plenară a C.C. al P.M.R.: calitatea lucrărilor agricole. În această privință unele dintre lecțiile prevăzute pentru

rării, unei densități corespunzătoare a plantelor, astfel încît irigare să dea toate foloasele așteptate. Lectorii și conferențarii — ingineri agronomi și învățători — s-au străduit, discutînd cu fiecare echipă de colectivști în parte, să înlăture obiceiul dăunător de a se rări porumbul cu sapa, ceea ce ducea la o prea mare împuținare a plantelor la hectar.

În ramura creșterii animalelor, ingenera Virginia Andreescu și alți lectori și conferențarii au pregătit lecții și expuneri despre îngrijirea rațională a vacilor cu lapte, al căror efectiv a sporit mult în acest an, despre calitatea muncii mulgătorilor (li s-a arătat prin măsurători demonstrative că mulsul grăbit, neterminat, duce la micșorarea procentului de grăsime din lapte), despre îmbunătățirea rasei la efectivul de porci al gospodăriei și despre folosirea porumbului insilozat.

Într-una din seriile culturale ținute de curînd la cămin s-a pus în discuție felul cum se aplică în gospodăria colectivă metoda alăptării vițelilor la găleată. Crescătorii de vițeji și juninci au arătat că dacă această metodă nu se aplică de către toți, se întîrzie creșterea în greutate vie a tineretului bovin și sporirea producției de carne și lapte. În zilele ce au urmat, discuția s-a mutat la locul de muncă. Și, desigur, nu e de loc întimplător că numărul crescătorilor de animale înscriși la cercul zootehnic ce se va deschide în curînd este mult mai mare decît anul trecut.

T. GHEORGHIU

În legătură cu culturile irigate, lecțiile vor insista asupra asigu-

Cronica evenimentelor internaționale

Succesele comunistilor în alegerile comunale din Italia

Lupta consecventă dusă de Partidul Comunist Italian pentru apărarea intereselor fundamentale ale poporului, pentru apărarea păcii, face ca acest partid să se bucure de simpatia și stima unor mase tot mai largi de cetățeni italieni. Lucrul acesta a ieșit puternic în relief și cu ocazia recentelor alegeri comunale și provinciale ce au avut loc în Italia.

Cu acest prilej P. C. Italian a reperat o strălucită victorie. El, nu numai că nu a pierdut nici un din marile comune administrate de mult împreună cu socialistii, dar a obținut victoria în numeroase comune noi, de diferite mărimi, în toate regiunile țării și un spor de 104.000 voturi față de cele obținute în alegerile din 1958.

Progresele comunistilor sînt mai importante în marile centre muncitorești. Astfel, la Milano comunistii au obținut 40.000 de voturi în plus în întreaga provincie, la Torino — mare centru al industriei de automobile — voturile comunistilor au crescut cu 12.000, la Genova și chiar la Roma comunistii au câștigat circa 20.000 voturi.

Alegerile comunale și provinciale din Italia au creat o nouă situație politică în țară. Ele au dat o grea lovitură monopolului politic exercitat ani de-a rîndul de partidul democrat-creștin, și au arătat dorința profundă a poporului italian de a obține o orientare democratică și progresistă în politica internă și o politică activă de pace în exterior. Progresele comunistilor în alegeri, — după cum arată tovarășul Palmiro Togliatti — creează condiții favorabile sporirii continue a numărului comunelor conduse de forțele populare și democratice de stînga. Aceasta este un pas serios în direcția orientării spre stînga a întregii vieți politice a Italiei.

După lovitura militară din Vietnamul de Sud

Recent, la Saigon (Vietnamul de Sud), a avut loc o lovitură militară împotriva regimului dictatorial al lui Ngo Dinh Diem. Răscoala, în frunte cu Vong Van Dong, comandantul batalionului I de parașutiști și colonelul de miliție Nguen Tian Ty au ocupat în scurte timp instituțiile guvernamentale și au arestat pe unii membri ai cabinetului lui Ngo Dinh Diem.

Lovitura militară însă nu a

reușit. Cauza principală a eșecului este faptul că, conducătorii răscoalei au refuzat de a căuta sprijinul poporului care-l urăște pe dictatorul sud-vietnamez și s-au bazat numai pe militarii de sub ordinele lor. În această situație, trupelor rămase credincioase lui Ngo Dinh Diem le-a fost destul de ușor să înfrîngă rezistența răscoalașilor.

După lichidarea rebeliunii, Ngo Dinh Diem a început să repune în circulație pe participanții la răscoală. El a ordonat așa-numitei „Adunări Naționale” a Vietnamului de Sud să adopte o rezoluție specială cu privire la „pedepsirea aspră a tuturor participanților la răscoală”. Numeroase personalități politice, bănuite de a fi participante la complotul împotriva regimului existent, au fost arestate.

Comentînd evenimentele din Vietnamul de Sud, numeroase ziare străine subliniază că, în pofida insuccesului răscoalei, aceasta a demonstrat subrezistența regimului ngodinhdiemist. Așa de pildă, ziarul englez „Sunday Times” relevă că răscoala din 11 noiembrie constituie „cea mai gravă criză” din întreaga perioadă de cînd în Vietnamul de Sud se află la putere Ngo Dinh Diem. Acest dictator, subliniază ziarul, „este izolat de popor și de opinia publică”.

„Nici o bază germană în Franța”, „Nici o cizmă germană pe solul nostru”. Aceste lozinci sînt înscrise pe frontispiciul primăriei din localitatea Auboué, care a interzis intrarea trupelor vest-germane pe teritoriul ei. HERAUS! (AFARĂ!) este inscripția care se poate citi pe caldarîmul străzilor din localitățile franceze prin care au trecut sau unde au fost dislocate unități vest-germane.

Lupta dreaptă a poporului cuban pentru libertate și independență este sprijinită și de popoarele din America Latină. În Venezuela, Bolivia, Peru și în alte țări din această parte a globului au loc puternice manifestații de solidaritate cu lupta poporului cuban. În fotografie: Manifestanții din La Paz, capitala Boliviei, purtînd pancarte pe care scrie: „Vrem ca Bolivia și Cuba să fie libere, nu colonii americane!”

După alegerile din S. U. A.

Rezultatul votului exprimat de poporul american în recente alegeri prezidențiale din S.U.A. este cunoscut acum în lumea întreagă. În urma acestor alegeri, John F. Kennedy, candidatul Partidului democrat, a fost ales președinte al S.U.A.

Pentru a înțelege semnificația votului exprimat în aceste alegeri trebuie ținut seama că întregul sistem american este constituit astfel încît permite într-o foarte mică măsură să se cunoască curentele reale de opinie din S.U.A. Ceea ce răzbate totuși prin păienjenish mașinării politice a celor două partide — democrat și republican — este că poporul american, în majoritatea sa, este de o schimbare a politicii interne și externe promovată de administrația Eisenhower-Nixon. Rezultatul votului — scrie corespondentul din Washington al agenției Reuter — a demonstrat că

majoritatea doreau o schimbare. Această majoritate „a acceptat criticile lui Kennedy, în sensul că administrația Eisenhower a reprezentat o politică de stagnare și că Statele Unite trebuie să se urnească din loc”. Pentru majoritatea alegătorilor americani „Nixon nu mai era omul care să creeze o nouă imagine prezidențială”.

Analizînd cauzele eșecului lui Nixon și ale partidului său, Warlow, comentatorul agenției Associated Press arată că victoria democraților „a reamintit republicanilor, ca partid, că ei nu sînt în pasul cu modul de a gândi a majorității alegătorilor din Statele Unite”. În același timp, influentul ziar austriac „A.G.E.”, care apare la Melbourne, arată într-un articol redacțional că înfrîngerea lui Nixon este considerată în Australia ca o expresie a dezamăgirii alegătorilor americani față de politica guver-

nului Eisenhower-Nixon și că politica externă americană a fost mult timp prea rigidă. S.U.A. nici nu au făcut concesii, dar nici nu au obținut nimic în favoarea lor. Ziarul exprimă speranța că alegerea lui Kennedy în funcția de președinte al Statelor Unite va duce la „progrese” dacă Washingtonul va renunța la unele din concepțiile sale.

Un lucru semnificativ peste care nu se poate trece cu vederea, este și faptul că programele celor doi candidați la președinția S.U.A., atât cel al lui Nixon cit și cel al lui Kennedy, sînt foarte asemănătoare. Poporul american nu a avut posibilitatea să aleagă în adevăratul sens al cuvîntului. El nu s-a putut pronunța pentru un program sau altul, ci s-a pronunțat pur și simplu împotriva lui Nixon, al cărui program a fost simțit deja de poporul american pe propria lui piele, pe cînd programul lui Kennedy reprezintă mai mult o declarație de intenții.

Respingîndu-l pe Nixon, poporul american a respins de fapt pe promotorii politici „războiului rece”.

„Dacă Kennedy va continua vechea politică — scrie ziarul „Al-Ahram” din Cairo — atunci răspunsul este cunoscut tuturor și constă în aceea că el va trebui să culegă aceleași roade ale înfrîngerii, pe care le-a cules Nixon”.

Exprimîndu-și speranța că în timpul cînd Kennedy va fi președinte al S.U.A., relațiile dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii vor intra pe făgașul lui Roosevelt, tovarășul N. S. Hrușciov scrie în telegrama de felicitare trimisă lui Kennedy: „Sîntem convinși că nu există obstacole care să nu poată fi înlăturate din calea spre menținerea și consolidarea păcii. Pentru atingerea acestui țel sîntem gata, în ceea ce ne privește, să continuăm eforturile pentru rezolvarea unei probleme atât de actuale ca dezarmarea, prin rezolvarea dezbaterii germane pe baza încheierii cît mai grabnice a unui tratat de pace și pentru realizarea unui acord în alte probleme, a căror rezolvare ar duce la destinderea și însănătoșirea întregii situații internaționale”.

Kasavubu: — De unde să vă tai?
Monopolistul: — Nu! o iau pe toată...

(Desen de V. VASILIU)

Realități capitaliste

Situația grea a muncitorilor și țăranilor din Spania

Despre situația grea a oamenilor muncii din Spania și în special a țăranilor, cit și despre lupta acestora pentru drepturi, revista italiană „Lavoro” a publicat recent un amplu articol. Autorul articolului relatează că, de curînd, în Spania a avut loc un mare val de arestări. Mii de oameni ai muncii din Andaluzia au fost trimiși la muncă silnică, iar în cartierele muncitorești de la periferiile unor mari orașe ca Sevilla și Cordoba, poliția a efectuat arestări în masă.

Despre viața țăranimii spaniole — care de asemenea desfrăoară o luptă activă pentru drepturi — autorul arată că „după cei 20 de ani de dictatură fascistă, înapoierea seculară a Spaniei s-a intensificat și mai mult”.

În Spania franchistă din cele 20 milioane hectare de teren agricol, țăranilor le aparțin doar 6 milioane de hectare.

Venitul unui țăran cu proprietate mică este atât de redus, încît nu se deosebește prin nimic de al unui muncitor agricol fără a pămînt. Aceleași case, aceeași hrană, aceeași îmbrăcăminte, aceeași soartă.

Piața agricolă și de consum a întregii țări se găsește în mîinile marilor proprietari funciari și ale grupurilor financiare. Tutunul, de exem-

plu, se află în mina societății „Tabacalera”, societate care aparține unuia dintre cei mai mari moșieri, care are legături cu o bancă ce aparține leziuților spanioli. Bumbacul, de asemenea, este monopolul unei rude a dictatorului Franco.

Monopolurile străine au și ele importanță în Spania. Astfel societatea americană „United Fruit Company” este atotstăpînătoare a plantațiilor de pomi fructiferi de pe insulele Canare.

Și în timp ce din bogățiile Spaniei se îmbuibă marea burghezie internă și capitaliștii străini, poporul spaniol este ținut în mizerie și întineric. După o statistică dată publicității de U.N.E.S.C.O., rezultă că în Spania se află 8-lea ceațănean este analfabet.

Poporul spaniol luptă împotriva corupției și foametei. Țăranul spaniol — așa cum arată revista „Lavoro” — „ascunde în sufletul său ura profundă împotriva dictaturii și împotriva celor care o sprijină”.

Muncitorii, țăranii, intelectualitatea progresistă din Spania luptă eroic pentru a scăpa țara lor de plaga exploatarii pe care a agravat-o continuu regimul fascist al dictatorului Franco.

L. LIVADARIU

Cu zîmbetul PE BUZE

Panou de onoare

Colectiviștii din comuna Rast, regiunea Craiova, au primit și anul acesta mari sume de bani și însemnate cantități de zahăr, pentru specia de zahăr livrată statului.

**Au zis, voloși, colectiviștii,
Văzînd cît zahăr au primit,
— De cînd sîntem în colectivă,
Traitul mereu ni s-a-ndulcit.**

Colectiviștii din Oprisoru, raionul Plenița, regiunea Craiova, muncesc cu sîrg la electrificarea comunei lor.

**Cît de curînd și-n Oprisoru,
Va arde „lampa lui Ilici”,
— Să lumineze viața nouă
Care-a-nflorit și-n sat, aici.**

ION TERBESCU

Colectiviștii din Limanu, regiunea Constanța, au obținut recolte bogate la toate culturile.

**În loc să faceți comentarii,
pofțiți în satul dobrogean:
în tot Limanu, gospodarii
ieșiră bine la... liman.**

În legătură cu „duminicile sportive” care se bucură de mare interes în comuna Coteana, raionul Slatina.

**O astfel de inițiativă
dă rezultate grătore:
la ei „duminica sportivă”
cu-adevărat e... sărbătoare.**

C. MIRCEA

I
D
I
L
A

S-au întîlnit, întîmplător
la un „concurș” (în
primăvară):
ea — o solistă într-un cor,
el — tot solist, dar

la vioară...
În ziua cînd s-au cunoscut,
într-un decor de festival
cel doi soliști au început
un... dialog sentimental.
Erau (așa cum au aflat)
chiar din aceeași regiune...
În fine, el fu premiat
și ea primi o „mențiune”.
...Curînd, apoi, au constatat
(în special la despărțire)
că dialogul repetat
se prefăcuse în... iubire.
Și-au scris, un timp
(aproape-o lună),

epistole pline de foc;
iar azi, din nou sînt

împreună,
dar nu se mai despart de loc.
Căci trebuie adăugat
și este bine să se știe:
iubirea lor s-a transformat
într-o frumoasă... căsnicie.

MIRCEA CODRESCU

PRINDE BARZA, SCOATE-I OCHII!

tit de cătrănite. — Iacă,
m-am gîndit să vă fac ple-
carea mai ușoară: am să
vă duc într-o orezărie, unde
să vă ospătați pe cin-
ste.

Auzînd acestea, berzele
se înviorară și prîseră a
bate din lungile lor ciocuri
și din aripi, în chip de a-
plauze. Numai una mai tî-
nără și mai proastă întrebă:

— Într-o orezărie? Da'
ce-i aia?

— E o holdă întinsă care
trăiește sub apă. Apa asta,
tocmai bună pentru noi ca
adîncime, o trag oamenii
încă din primăvară, cu
niște motopompe. Și cînd
o trag, sorbul aduce și
pește de cel mărunt. Iar
unde e pește, se află și
broaște. Priceput-ai?

Barza cea proastă se
scărpină cu aripa după
ceafă și mai întrebă:

— Da' orezăriile astea nu
sînt păzite?

— Ba da. Oamenii le
păzesc, mai ales împotri-
va noastră, a berzelor ne-
gre. Noaptea pun felinare
pe diguri, iar ziua bat toa-
ca în niște tinichele, ca să
ne sperie. Au paznici anu-
me și vadagii de caraulă.
Ba trag și cu pușca. Așa
e bunăoară la Ceacu și-n

alte sate unde nu-i chip
să te apropii. Eu am să vă
duc însă la niște oameni
buni ca piinea caldă, care
nici felinare nu s-au îngri-
jit să pună, nici paznici
nu au. Dumnealor sînt
colectiviștii din Ciocănești.
Nici n-a terminat bihe
de grăit bărzoiul cel vîrst-
nic, că sutele de berze
și-au și luat zborul către
orezăria colectivei „Auro-
ra” din Ciocănești. Și au
tăbărit bucuroase pe parce-
lele dintre diguri. Și tot
țopăind prin apă după peș-
tișori și broaște, au făcut
una cu milul vreo trei par-
cele cu orez gata de recol-
tat. Iar la plecare, barza
cea tînără a întreat ia-
răși:

— Da' cu paguba asta
cum rămîne?

— Ei, ce contează vreo
3-4 tone de orez la niște
gospodari așa de cumseca-
de! Și la urma urmei, nouă
puțin ne pasă. Ce să ne
facă? Vorba lor: prinde
orbul, scoate-i ochii — și
zvrri! pe-aici le-a fost
drumul suratelor.

Și încălecînd pe o șa, vă
spusei povestea mea — cei
pășiți să ia aminte și să
tragă-nvătămiște.

N. CULCEA

Tractoriștii de la S.M.T. Bonțida, regiunea Cluj,
pierd foarte multă vreme din cauza deselor mu-
tări nejustificate de la o gospodărie la alta.

— Dacă vă țineți după tractoristul ăsta, vizitați sigur tot
raionul!!

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

La cinematograful din comuna Vladimirescu,
raionul Arad, unii săteni fumează în timpul ru-
lării filmului...

Eroii filmului: — Dragă, hal puțin la aer, că aici ne înecăm
de fum!...

(Desen de PALL)

STRIGATURI

Foale verde de-avrămeasă
Munca noastră să-nflorească,
Partidul să ne trăiască
Că după a lui povată
Sîntem fericiți în viață.

Și iar verde iasomie,
Azi sînt la gospodărie
Și sînt mîndru, ferlicit
Că belșugul mi-a venit.

Frunză verde avrămeasă
Cînd mîrștea este întoarsă
Dă recoltă mai mănoasă.

Frunză verde de mohor
Saltă inima de dor
Să pornesc cu al meu tractor.
Frunză verde lin pelin,
Să trag brazdele din plin.

Foale verde solz de pește
Inimioara-n mine crește
Cînd văd treaba cum sporește,
Rodul muncii noastre crește.

Culese la hore din comunele
Muhumdia, Valea Nucariilor,
Luca și Medanchioi, raionul
Tulcea de

AUREL MUNTEANU

MI-A IEȘIT ÎN DRUM CU „SEC”!

Ieri, pe cînd plecam de-acasă
Văd pe Leana lui Mistîna
Că mergea foarte vioale
Cu găleata la fîtină.
Na!... zic eu mușcîndu-mă
limba,
Mi-a ieșit în drum cu „sec”!
Și rămîn îngîndurată:
Să mai plec... să nu mai plec?

Pacostea cînd e să-ți iasă,
Nu te-ntreabă niciodată
De-î sub formă de pliscă
Sau în formă de găleată —
Și în drum spre colectivă,
Gînduri negre mă petrec:
Dacă-i cu găleata goală,
Toate o să-mi meargă-n
sec!...

M-așteptau de dimineață
Vacile nerăbdătoare
Fiindcă eu în colectivă
De cinci ani sînt mulgătoare.
Imi iau locul în primire
Și le mulg, oftînd din greu,
Ce putea să știe vaca
Ce era-n sufletul meu?

După ce termin cu mulsul,
Zice zootehnicianul:
— Bravo, lele Mărioară,
Astăzi, depășit-ai planul!
Eu, privesc nedumerită
La gălețile ce-s pline
Și de-atîta fisticeală...
Rideau vacile de mine!

Seara, cînd ajung acasă,
Lămurită-s pe deplin:
Mi-a ieșit cu „sec” Lenuța,
Da' eu văd c-a mers...
în plin!

Și atunci imi vine vorba
Ce o spun fără ocol:
Crede în găleata goală
Numai ăi cu capul... gol!

VALERIU FILIMON

„FĂCĂTORUL DE MINUNI”

După N. CEREPANOVA

I-a mers vestea lui moș Gilcă
Că știe vindeca de brîncă,
I-a mers vestea prin comuni
Că-i făcător de mari minuni
Și că din frunză verde și rădăcină — amară
El „doctoria”, îndată și-o prepară.
Nu știe greacă, nici latină,
Nu-ți dă injecții cu penicilină
Ci... frunzele cu rădăcini tocate
Cu „apă prea sfințită”-amestecate.

Dar într-o zi de toamnă pe-nserat
Moș Gilcă, bolnav grav, căzu la pat
Și grijulii ai lui clienți îl întrebă:
— Ce frunze și ce rădăcină-amară
Să-ți dăm
Ca să te vindecăm?
— Să vină-un doctor. Ce, vreți a mă prosti?
Nu sînt neghioab — moș Gilcă se răsti.

Z. ENAȘESCU

PARINȚI ȘI COPII

COPILUL: — Tăticule, ...și a învățat...
lăsați-mă să învăț.
TATAL: — Invață...
(Desen de G. BADEA)